

APROBAT
În ședința Biroului permanent al
Camerei Deputaților
din data de 15.02.2007
Nr. 301

Parlamentul României
Camera Deputaților
B.P. Nr. 301 din 16.02.2007
ROMÂNIA
SENAT

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

**COMISIA
PENTRU AFACERI EUROPENE**

**INFORMARE PRIVIND PARTICIPAREA UNEI DELEGAȚII
A CAMEREI DEPUTAȚILOR LA CEA DE ATRELA
REUNIUNE PARLAMENTARĂ COMUNĂ DEDICATĂ
STRATEGIEI LISABONA**

BRUXELELS, 5-6 FEBRUARIE 2007

În perioada 5-6 februarie 2007 a avut la Bruxelles a 3-a reuniune parlamentară mixtă dedicată Strategiei Lisabona, coprezidată de domnul Hans-Gert PÖTTERING, președintele Parlamentului European și domnul Norbert LAMMERT, președintele Bundestagului german. La reuniune au participat parlamentari europeni și parlamentari naționali.

Din partea Camerei Deputaților au participat la reuniune: domnul deputat Traian DOBRE, domnul deputat Emil Radu MOLDOVAN, domnul deputat Laurențiu MIRONESCU, domnul deputat Vasile PUȘCAȘ, domnul Călin RACOȚI, director al Direcției pentru afaceri europene, domnul Andrei MOCEAROV, consilier la Comisia pentru afaceri europene.

Programul reuniunii a prilejuit dezbateri în cadrul unor sesiuni plenare și în cadrul a 3 grupuri de lucru tematice: securitatea energetică, piața internă și inovația, capitalul uman.

De asemenea, au avut loc întâlniri în cadrul grupurilor politice europene.

La grupul I cu tema energiei durabile au participat domnul deputat Traian DOBRE, domnul deputat Laurențiu MIRONESCU, domnul deputat Emil Radu MOLDOVAN și domnul director Călin RACOȚI.

La grupul II cu tema pieței interne a participat domnul consilier Andrei MOCEAROV

La grupul III cu tema capitalului uman a participat domnul deputat Vasile PUȘCAȘ.

Dezbateri generale

Deschiderea lucrărilor

Domnul **Hans-Gert PÖTTERING**, președintele Parlamentului European, a deschis reuniunea, apreciind că a treia reuniune interparlamentară dedicată agendei Lisabona oferă o oportunitate pentru dialog și colaborare mai strânsă între Parlamentul European și parlamentele naționale.

Colaborarea se bazează pe un parteneriat solid și pe o abordare care ține cont de subsidiaritate în privința implementării obiectivelor Lisabona de a impulsiona creșterea și ocuparea.

Acțiunile decisive trebuie să țintească următoarele:

- reducerea birocrăției pentru întreprinderile mici și mijlocii
- reducerea poverii administrative prin intermediul unei abordări culturale și concrete noi
- încurajarea reglementării mai bune și simplificării actelor, concomitent cu păstrarea conținutului legislației. În acest context, Tratatul constituțional va reprezenta un pas în direcția corectă către o definiție a competențelor între Uniunea Europeană și statele membre

Pentru îndeplinirea obiectivelor agendei Lisabona trebuie acționat la toate nivelurile : local, regional, național și european.

Parlamentele naționale au un rol decisiv deoarece implicarea UE este deseori limitată la coordonare și recomandări. Statele membre sunt responsabile pentru implementarea efectivă a reformelor.

În continuare, domnul **Norbert LAMMERT**, președintele Bundestagului, a apreciat că dacă a doua reuniune interparlamentară dedicată agendei Lisabona din timpul președinției UE a Austriei a deschis discuția privind definiția implementării Programelor Naționale de Reformă, cea de a treia reuniune reprezintă un exercițiu de radiografiere a implementării curente a agendei Lisabona.

Problema esențială este legată de identificarea celor mai bune căi de urmat pentru îndeplinirea obiectivelor Lisabona în cadrul de timp definit – până în 2010.

Progresul realizat până acum nu este suficient. Nici statele membre singure, nici instituțiile europene nu vor putea îndeplini obiectivele, este nevoie de o

cooperare între diferitele nivele și a abordare comună între UE și statele membre.

Președintele Bundestagului a subliniat nevoia abordării integrate a securității energetice, a pieței interne și a capitalului uman.

Prezentarea proiectului Rezoluției Parlamentului European privind strategia Lisabona

Co-raportorii Stephen HUGHES și Alexander LAMSDORFF, parlamentari europeni, au prezentat proiectul Rezoluției Parlamentului European privind Strategia Lisabona. Rezoluția se concentrează asupra a două aspecte de bază:

- coeziunea socială și coeziunea în domeniul ocupării în piața internă, precum și reglementarea mai bună
- energia și inovația

Declarații din partea Comisiei Europene și președinției germane a UE

În a doua zi a reuniunii, au prezentat declarații, președintele Comisiei Europene, domnul Jose Manuel BARROSO, și Șeful Cancelariei federale, domnul Thomas DE MAIZIERE, în numele președinției germane a UE.

În prezentarea sa, domnul BARROSO a subliniat semnificația Strategiei Lisabona. Ea nu reprezintă un pachet care se realizează printr-o singură acțiune, ci un efort de modernizare a Europei care se referă la întregul spectru al politicilor.

Piața internă reprezintă o oportunitate și nu o povară pentru creșterea durabilă și locuri de muncă de calitate.

Strategia Lisabona necesită implicarea tuturor actorilor și, în acest sens, parlamentarii naționali au un rol important de jucat în mobilizarea și implicarea actorilor de la toate nivelurile: local, regional, național.

Strategia Lisabona nu este produsul unei ideologii, ci rezultatul unui consens. În acest context, Barroso a criticat pe cei care văd în strategia Lisabona un complot neoliberal și americanizarea modelului social economic european.

Totuși, pentru a răspunde provocării globalizării modelul economic și social al Europei trebuie modernizat. Este nevoie de un echilibru între competitivitate și drepturi sociale. În acest sens, domnul Barroso a spus că este posibil „să avem o Europă prietenoasă pentru business și flexibilă, păstrând standarde sociale

înalte". Pentru îndeplinirea acestui obiectiv, este necesar să fie introduse plase de siguranță socială, dar nu prin protejarea locurilor de muncă necompetitive, ci prin protejarea oamenilor.

Extinderea UE are efecte pozitive în privința re poziționării UE ca actor global. Mărimea contează și UE-27 este capabilă să reconfigureze lumea în care trăim, nu este o victimă a ei. Modernizarea nu trebuie privită ca o politică de supraviețuire a Europei în sistemul globalizării, ci ca o campanie și de o configurare a globalizării conform cu valorile europene.

UE are nevoie de o politică comună în domeniul energiei și schimbării climatei.

Accelerarea reformelor este necesară atât la nivelul UE, cât și la nivelul statelor membre, urmărind în același timp reducerea decalajelor între statele membre. Parlamentele naționale, împreună cu Parlamentul European, ar putea să reprezinte „o mișcare parlamentară pentru schimbare”

Domnul **Thomas DE MAIZIERE** a subliniat necesitatea identificării clare a priorităților Strategiei Lisabona pentru că „nu se poate pune totul sub același titlu”. Sunt necesare instrumente adecvate pentru realizarea obiectivelor. Strategia Lisabona nu mai este doar un slogan, statele membre s-au angajat mai puternic în îndeplinirea obiectivelor.

Strategia Lisabona nu este însă numai o chestiune de politică : „putem cheltui mai mult pentru cercetare și dezvoltare, dar dacă tinerii nu doresc să studieze ingineria, banii nu vor ajuta. Este vorba de schimbarea imaginii în societate a unor anumite profesii.

Președinția germană nu se grăbește cu Tratatul constituțional pentru că nu dorește să dea un verdict prea repede înainte de faza unei „ascultări active”. Președinția germană va încerca să dea un impuls construcției viitoare a UE prin Declarația de la Berlin, care trebuie concepută în mod inteligent.

Reducerea cu 25% a costurilor birocratice este un obiectiv realist. Dereglementarea și reducerea obstacolelor birocratice nu reprezintă un scop în sine. Există standarde justificabile în domeniul sănătății, în sectorul social și în sectorul ecologic și nu trebuie să le subminăm. Totuși, trebuie să fim siguri că obiectivele pe care le urmărim pot fi atinse cu minimum de costuri pentru cetățeni și business. Este clar că sunt anumite domenii în Europa care sunt reglementate prea mult, unde standardele nu sunt justificate. În acest sens, președinția germană, împreună cu Comisia Europeană, pregătește un prim pachet de măsuri pentru începutul lunii martie 2007.

Prezența globalizare nu este prima în istoria omenirii (Liga hanseatică, descoperirea Americii, căile sării, istoria Florenței, Veneției, etc), dar ea se deosebește de celelalte prin ritm și conștientizarea de către oameni. Toate globalizările au avut câștigători și pierzători, dar UE este mai degrabă bine plasată pentru a fi de partea câștigătoare.

În ceea ce privește energia, și-a exprimat speranța semnării unui acord de parteneriat cu Rusia, cel mai important furnizor de energie pentru UE. Este necesară o discuție cu SUA pentru o mai bună utilizare a energiei. În plus, fiecare stat membru trebuie să economisească energie prin măsuri naționale. În acest sens, sunt necesare tehnologii inovatoare care să permită realizarea obiectivului dublu: energie și protecția mediului.

În privința protecției climei trebuie utilizate instrumente flexibile cum ar fi comerțul cu emisii, dar și realizarea unui parteneriat transatlantic. Ultimul discurs al președintelui Bush este încurajator în ceea ce privește abordarea americană în domeniul schimbării climei. Schimbarea climei, precum și legea patentelor, lupta contra pirateriei și reglementările pe piețele financiare reprezintă domenii în care trebuie evitate standarde duble pe cele două maluri ale Atlanticului. Dialogul UE-SUA trebuie intensificat pentru că sunt multe teme de colaborare care vor fi abordate cu ocazia summitului UE-SUA din 30 aprilie 2007.

Remarci la încheierea lucrărilor

În finalul reuniunii, concluziile au fost prezentate de doamna **Suzanne KARSTNER**, vicepreședintă a Bundestagului și domnul **Hans-Gert PÖTTERING**, președintele Parlamentului European.

Doamna **Suzanne KARSTNER** a subliniat următoarele:

- Piața internă este un răspuns la globalizare
- Necesitatea unei piețe unice a energiei
- Crearea polurilor de excelență
- Standarde minime europene în politica de ocupare – dimensiunea socială n-a fost suficient dezvoltată în strategia Lisabona
- Integrarea politicilor de familie în strategia Lisabona

Este nevoie de schimb de idei de un dialog viu cu oamenii pentru a găsi soluții („a vorbi cu oamenii înseamnă a-i ajuta” – proverb german).

Domnul **Hans-Gert PÖTTERING** a spus că reuniunea a contribuit la identificarea unei noi semnificații a dialogului între Parlamentul European și parlamentele naționale privind direcția viitoare a Strategiei Lisabona.

Ne confruntăm încă cu un număr de provocări majore pe care trebuie să le abordăm împreună. Pentru viitor, politica energetică sustenabilă și sigură trebuie să devină o prioritate a Strategiei Lisabona. Elemente importante ale acesteia sunt: piața internă europeană a energiei și solidaritatea în politica energetică.

Politica energetică este legată strâns de chestiunea schimbării climei. În acest sens, **Hans-Gert PÖTTERING** a propus **organizarea unei conferințe parlamentare privind schimbarea climei.**

De asemenea, dezbaterea privind procesul Lisabona este departe de a se fi încheiat și de aceea ea trebuie să continue. Întărirea dimensiunii sociale este foarte importantă, în special prin educație, instruire profesională și învățarea permanentă, precum și prin reducerea birocrăției.

Dezbateri în grupurile de lucru

Grupul de lucru I – Energie durabilă

Există un consens extins asupra necesității unei politici europene comune în materia energiei, în scopul asigurării unei energii durabile și al soluționării provocărilor implicate de schimbările climatice și de securitatea aprovizionării. Obiectivele politicii respective au obținut un consens semnificativ, continuând, totuși, să existe divergențe între statele membre și Parlamentul European asupra anumitor măsuri care trebuie adoptate la nivelul UE.

Există un acord semnificativ asupra faptului că UE trebuie să devină un promotor al soluționării problematicei legate de schimbările climatice. Cu o excepție, toți vorbitorii au convenit asupra necesității unei acțiuni în domeniu. Deși atingerea actualelor ținte pentru reducerea emisiilor pare dificilă pentru multe state membre, există o voință pentru angajarea de negocieri în vederea unor angajamente ulterioare expirării Protocolului de la Kyoto, precum și pentru atragerea altor state la negocieri.

Mai mulți participanți au remarcat importanța sectorului de transport, odată ce acesta este considerat răspunzător pentru cea mai mare cotă din consumul de energie și, astfel, pentru cea mai mare cotă de emisii. A fost dezbătută pe larg eficacitatea energetică sporită, domeniu în care cei mai mulți participanți consideră că se pot realiza multe îmbunătățiri, nu numai din partea

producătorilor de energie, dar și din perspectiva cererii de energie. Revizuirea regimului european de comercializare a certificatelor de emisii poate reprezenta o platformă de acțiune pentru sectoarele industriale, dar poate îmbunătăți eficacitatea regimului respectiv în atingerea țintelor de reducere a emisiilor.

Toate statele membre apreciază importanța diversificării surselor energetice în vederea soluționării problematicei dependenței energetice și celei a schimbărilor climatice. Cei mai mulți parlamentari naționali subscriu la țintele Comisiei referitoare la creșterea utilizării de surse regenerabile de energie, existând, însă, abordări diferite, cauzate în principal de diferențe geografice între statele membre. Nu există un consens asupra energiei nucleare, statele membre susținând suveranitatea națională în domeniu.

Toți vorbitorii au subliniat necesitatea unei abordări unice în raporturile cu statele terțe și cu producătorii de energie și, prin urmare, importanța existenței unei politici externe comune în materia energiei.

De asemenea, există un evident consens asupra caracterului esențial al realizării pieței interne, în vederea îmbunătățirii eficacității și competitivității sistemelor energetice ale UE. Cu toate acestea, există două abordări diferite asupra modului de punere în aplicare a acestei acțiuni. Îndeobște, se apreciază drept importantă necesitatea unei autorități de reglementare a concurenței, neexistând, totuși, un consens deplin asupra disocierii totale a proprietății, astfel cum Parlamentul European a solicitat.

Extinderea rețelelor și o reglementare mai transparentă sunt considerate a reprezenta nu numai o modalitate de creștere a competitivității, dar și un factor important pentru garantarea aprovizionării cu energie și îmbunătățirea solidarității între statele membre. Totuși, nu a fost luat în discuție în totalitate impactul asupra prețurilor.

A fost formulat un apel general pentru utilizarea de stimulente destinate încurajării cercetării, care să conducă la dezvoltarea de unei noi tehnologii energetice, de la îmbunătățirea stocării energiei regenerabile, până la realizarea celei de-a patra generații de reactoare nucleare.

În general, discuțiile au vizat noua politică energetică pentru Europa, astfel cum a fost propusă de către Comisie în ianuarie 2007. Anumiți membri ai parlamentelor naționale și ai Parlamentului European au subliniat legătura existentă între Strategia de la Lisabona și noua politică energetică europeană

În cadrul dezbaterii, domnul deputat **Traian DOBRE** a prezentat preocupările privind politica în domeniul energiei în România în contextul strategiei energetice europene.

Documentul privind politica energetică în România pentru perioada 2006-2009 cuprinde orientările principale din domeniul energiei, precum și elementele de evoluție în ceea ce privește liberalizarea pieței de energie.

România se confruntă cu două probleme în domeniul energiei:

- Asigurarea securității alimentării pe termen lung prin diversificarea surselor energetice și diminuarea intensității energetice
- Realizarea procesului de restructurare în sectorul energetic și dezvoltarea mecanismelor concurențiale pe piața energetică

Una dintre prioritățile României este dezvoltarea infrastructurii energetice.

În privința diminuării ponderii resurselor clasice de energie în România, se are în vedere punerea în valoare a potențialului tehnic amenajabil care cuprinde toate resursele alternative (hidro, eoliene, solare, biomasă, geotermale).

Documentul de politică energetică a României prevede utilizarea atât a resurselor tradiționale (în special cărbune și energie nucleară), cât și a resurselor regenerabile.

O atenție specială va fi acordată reformei serviciilor publice de interes comunitar care prevede privatizarea și descentralizarea.

Având în vedere că începând de la 1 ianuarie 2007 se aplică reglementări privind performanța energetică a clădirilor, se va acorda o atenție crescută soluțiilor de economisire a resurselor și de protecție a mediului în conformitate cu programul național de creștere și eficiență energetică pentru perioada 2006-2010.

Grupul de lucru II – piața internă și ocuparea

S-a exprimat un consens remarcabil privind importanța deosebită a unei piețe interne complete și pe deplin funcțională. În același timp, piața internă are o importanță majoră pentru competitivitatea globală a Europei. În plus, piața internă trebuie percepută ca răspunsul Europei la globalizare și nu ca una dintre problemele pe care cetățenii le percep ca fiind provocate de globalizare.

În același timp, piața internă trebuie văzută în sensul ei cel larg. Piața internă cuprinde multe piețe sectoriale care pot să nu fie privite cu același interes ca piața energiei sau piețele financiare. Un exemplu de piețe importante în aceeași măsură, dar care sunt mai puțin abordate sunt piețele în domeniul transportului și turismului.

De asemenea, participanți au subliniat legătura între puterea și importanța procesului de dezvoltare a Tratatului și piața internă. Natura fundamentală a celor 4 libertăți garantate de Tratat a fost percepută de parlamentari ca esențială și s-a sugerat încurajarea sprijinirii lor cu tărie în parlamentele naționale. Libertatea de mișcare a lucrătorilor din noile state membre pe piața muncii este o problemă majoră care trebuie rezolvată.

În contextul ultimelor inițiative ale Comisiei Europene privind crearea unei piețe competitive a serviciilor poștale și în privința alocării spectrului în sectorul telecomunicații, o importanță deosebită trebuie acordată garantării serviciului universal în domeniul serviciilor de interes general

Unul dintre subiectele cele mai discutate a fost cel legat de întreprinderile mici și mijlocii. În acest sens, s-a cerut reducerea sarcinilor administrative pentru întreprinderile mici și mijlocii, percepute ca fiind prea mari. Accesul întreprinderilor mici și mijlocii la piața internă trebuie facilitat, iar rolul lor în privința inovării trebuie întărit.

S-a exprimat un sprijin larg pentru politicile europene vizând inovarea, precum Programul Cadru pentru Cercetare. Totuși, rămâne chestiunea transferului cunoștințelor în economia reală. În acest context, parlamentarii au reliefat importanța întreprinderilor mici și mijlocii, precum și mănunchiurilor („clusters”)¹. S-a subliniat importanța creării de concentrări regionale și rolul competiției între mănunchiuri. Instrumentele financiare trebuie utilizate în mod adecvat pentru încurajarea realizării mănunchiurilor. De asemenea, colaborarea în domeniul inovației în interiorul statelor membre ca și între statele membre poate fi amplificată. În acest sens, există instrumente care nu sunt pe deplin utilizate în prezent, ca de exemplu stimulentele fiscale.

O mare atenție trebuie acordată investiției în cunoaștere și oameni pentru a permite acestora să transfere cunoștințele lor în economie.

¹ Concentrări geografice de afaceri înrudite, unde tehnologia înaltă și inovare sunt prezente

Grupul de lucru III – capitalul uman

În luările de cuvânt introductive, cei doi co-președinți ai acestui grup de lucru - domnul Robert Goebbels, membru al Parlamentului European și doamna Maria Ofelia Moleiro, membră a Parlamentului portughez - au subliniat importanța contribuției acestui grup de lucru, care este esențial pentru Strategia Lisabona, dat fiind faptul că examinează cel mai de preț capital: cel uman. Dacă politicienii nu sunt întotdeauna de acord în ceea ce privește liberalizarea internă, subsidiaritatea, căile și mijloacele de asigurare a protecției mediului înconjurător, sau în alte chestiuni, au în schimb aceeași opinie referitor la necesitatea unei rate mai mari a ocupării, asigurarea unei mai bune educații. Aceste două elemente trebuie mai bine coordonate la nivel național, mai bine articulate cu educația pe tot parcursul vieții. Doamna Moleiro a remarcat faptul că Europa a fost întotdeauna bogată datorită nivelului înalt al capacității intelectuale, fiind mereu în măsură să producă, chiar în condițiile unor resurse limitate. În acest moment, Europa se confruntă cu alte provocări, determinate de globalizare, aflându-se în competiție cu țări care nu numai că produc bunuri, dar dispun și de capital uman înalt calificat.

În acest context, participanții au fost de acord că Europa trebuie să se adapteze la toate nivelele - universitar, cercetare științifică, inovație - pentru a crea locuri de muncă la standarde de calificare ridicate, bazate pe competențele dobândite printr-un proces de instruire constant și evolutiv.

Doamna Maria Manuel Oliveira, în calitate de Raportor a subliniat activitatea celor două guverne socialiste portugheze, care au lansat Strategia Lisabona în anul 2000 și au redefinit-o în anul 2005. Ea a remarcat importanța reuniunilor comune parlamentare, care oferă cadrul corespunzător pentru a schimba opinii provenind de la nivel național și european, pentru a examina diferitele perspective existente la probleme comune. Competitivitatea Uniunii Europene poate fi realizată, în opinia sa, prin asigurarea echilibrului între ocupare, competitivitate și coeziune socială.

În încheiere, doamna Oliveira a precizat că obiectivul principal al dezbatelor constă în examinarea programelor naționale și identificarea de noi căi practice de implementare a Strategiei Lisabona.

Principalele concluzii ale Grupului de Lucru pot fi rezumate după cum urmează:

- Au fost înregistrate progrese semnificative în ceea ce privește combaterea discriminării: s-au luat măsuri pentru asigurarea respectării egalității de șanse între femei și bărbați; tinerii și persoanele vârstnice care întâmpină dificultăți pe piața muncii au fost și ei avuți în vedere în mod deosebit (Lituania). Dacă în Lituania rata ocupării este de 62,2%, rata ocupării feminine este de 59%, iar cea a ocupării persoanelor vârstnice este de

49,2%. În cadrul recent promovatei legi a ocupării, există dispoziții exprese privind menținerea persoanelor vârstnice pe piața muncii. De asemenea, trebuie remarcat faptul că se fac reforme atât în sistemul de sănătate cât și în cel al educației.

- Este necesar să se facă investiții solide în dialogul social care implică toți partenerii relevanți, cum ar fi întreprinderile, lucrătorii și partenerii sociali (Grecia). Coeziunea socială și investițiile în resursele umane reprezintă elemente centrale ale Strategiei Lisabona și nu pot fi separate de creșterea economică și stimularea competitivității. Flexicuritatea reprezintă o provocare pentru viitor. Dacă se dorește realizarea obiectivelor flexicurității este necesar ca atât angajații cât și angajatorii să fie convinși de avantajele acestui sistem. În zona de sud a Europei, în zona mediteraneană lipsește flexibilitatea, economia gri este foarte dezvoltată și o examinare mai atentă demonstrează că modelul scandinav nu poate fi folosit.
- Uniunea Europeană trebuie să joace un rol esențial în ceea ce privește definirea și respectarea unor standarde minime de protecție, din care să poată beneficia toți cei implicați (Parlamentul European).
- Flexicuritatea poate fi realizată prin formarea adulților, dar trebuie să aibă în vedere și sistemul de pensii (Italia). Calificarea profesională a vârstnicilor se face cu greutate și se întâmpină dificultăți în menținerea lor pe piața muncii. Deși sunt prevăzute unele sume în cadrul celui de al șaptelea Program cadru, este necesară o mai bună articulare cu programele naționale, cu cercetările întreprinse în diferite state europene.
- Este necesară promovarea cooperării dintre parlamentele naționale și Parlamentul European (Grecia). Grecia s-a pronunțat în mod ferm pentru extindere, pentru aderarea Bulgariei și României la Uniunea Europeană. Dar în statele membre există multă birocrație, lipsă de flexibilitate și nu pot fi remarcate multe progrese în sensul remedierii acestei situații. De aceea trebuie stimulată comunicarea, ca factor fundamental în promovarea unor politici și strategii, deci și a Strategiei Lisabona, care pentru a se bucura de succes trebuie mai întâi explicate.
- Strategia de la Lisabona oferă deja rezultate promițătoare (Parlamentul European). Este însă deosebit de importantă coordonarea: majoritatea statelor membre sunt de acord cu obiectivele, dar au priorități diferite. În acest context, este necesară o abordare globală și integrată.

- Piața muncii a devenit în mod inevitabil globală (Italia). Trebuie oferite perspective mai bune pentru angajare, mai multe garanții salariaților. Este necesară crearea unor instrumente adecvate și flexibile pe piața muncii. De aceea este nevoie de studii comparative, dar și de orientări europene.
- Trebuie examinată și politica din domeniul sănătății, politica demografică și cea a pensiilor (Slovenia). Situația demografică reprezintă o problemă și de aceea trebuie relansată familia tradițională. În Slovenia se poate vorbi despre o creștere economică, ca urmare a faptului că piețele au fost liberalizate. Dar există probleme în ceea ce privește organizarea pieței muncii. De aceea investițiile în educație pe tot parcursul vieții sunt considerate ca fiind extrem de necesare pentru a evita excluziunea socială; dezvoltarea resurselor umane trebuie înțelese ca un atu, ca o condiție esențială pentru a pătrunde pe piața muncii, indiferent de vârstă.
- Succesul Strategiei de la Lisabona depinde de ceea ce se realizează la nivel național, de voința politică pentru ducerea la îndeplinirea obiectivelor (Polonia). În Polonia nu s-a reușit reducerea șomajului. Se încearcă creșterea fondurilor destinate stimulării ocupării tinerilor, sau menținerii persoanelor vârstnice pe piața muncii.
- Trebuie remarcată importanța Cărții Verzi privind legislația muncii în promovarea flexibilității precum și necesitatea unei implicări mai active a parlamentelor naționale (Italia). Același demers trebuie avut în vedere și pentru Carta mobilității forței de muncă.
- Se impune identificarea unor soluții în ceea ce privește minimizarea problemelor cauzate de locurile de muncă precare și efectele sociale conexe, în contextul provocărilor apărute din globalizarea pieței muncii, a contradicțiilor dintre generalizarea acestor tipuri de locuri de muncă și obiectivul ocupării depline în locuri de muncă de calitate (Danemarca). Se impune, de asemenea, promovarea reformelor fiscale, în sensul stimulării competitivității.
- A fost elaborat cadrul european al calificărilor profesionale, în cadrul căruia au fost stabilite criterii comune menite să contribuie la facilitarea mobilității forței de muncă (Parlamentul European). Acum este nevoie de crearea cadrului la nivel național, care să se refere la conținutul procesului de formare, care să dea posibilitatea realizării unei comparații cu privire la situația din diferite țări. De asemenea, este necesară promovarea de noi strategii în domeniul educației, care să prevină abandonul școlar și care să corespundă într-o măsură sporită noilor tipuri de elevi și studenți. Este urgentă crearea unui spațiu european comun al cercetării, care să permită

promovarea mobilității cercetătorilor precum și colaborarea între mediile universitare, centrele de cercetare și de formare profesională.

- Există unele limite în ceea ce privește compatibilitatea obiectivelor Strategiei Lisabona față de alte politici europene (îndeplinirea criteriilor zonei euro, lipsa de coordonare între unele domenii cheie cum ar fi politicile structurale și fiscale) (Malta). În acest context, Malta reprezintă un caz aparte, dat fiind faptul că este vorba despre o insulă, iar acest lucru este considerat ca un stimulent de către investitori.

În cadrul dezbaterii aluat cuvântul domnul Vasile PUȘCAȘ care a remarcat că la nivelul Uniunii Europene se poate spune că s-a dezvoltat o adevărată retorică în ceea ce privește Strategia Lisabona. O atenție deosebită trebuie acordată noilor state membre, care au nevoie de investiții și de capital, de un mediu de afaceri prietenos și favorabil. În acest context flexibilitatea este bine venită, dar trebuie asociată pe piața muncii cu securitatea socială, în condițiile în care se dorește și asigurarea competitivității. Iar asigurarea competitivității depinde de costuri, de productivitate și nu în ultimul rând de realitățile demografice. Este necesară, de asemenea, coordonarea între statele membre pentru ca țările care au aderat recent să fie integrate într-o manieră echilibrată și să dezvolte aceleași modele.

În cadrul **grupului liberal**, a luat cuvântul domnul **Traian DOBRE**:

- Și-a exprimat satisfacția că are ocazia să se exprime în limba română. Utilizarea limbii române în UE, ca limbă oficială reprezintă o oportunitate pentru răspândirea culturii române
- A făcut o prezentare a Programului Național de Reformă în vederea îndeplinirii Strategiei Lisabona din România. Dezbaterile publice din România au condus la identificarea soluțiilor de stabilitate economică și de sustenabilitate a finanțelor publice pentru ameliorarea competitivității și productivității economice, precum și a calității locurilor de muncă, în contextul respectării normelor europene de protejare a mediului înconjurător
- A făcut o propunere privind extinderea numărului de țări care urmează să adere la Protocolul de la Kyoto

Traian DOBRE

Laurențiu MIRONESCU

Emil Radu MOLDOVAN

Vasile PUȘCĂȘ

